

TRÓJKA

DZISIAJ WYRASTA Z WCZORAJ I ZWRACA SIĘ
KU PRZYSZŁOŚCI

TRÓJKA: DZISIAJ WYRASTA Z WCZORAJ I ZWRACA SIĘ KU PRZYSZŁOŚCI

ERRATA

1. Na stronie 4 –
  - zespół redakcyjny:
  - + Małgorzata Głowacka,
  - pkt 4 Biuletyny
Polskiego Stowarzyszenia
im. J. Korczaka
2. Str. 10 w podpisie:
Jadwiga Zymirska zamiast
Jadwiga Garbacz
3. Str. 13 Treblince zamiast
Tremblince
4. Str. 48 standardy zamiast
standarty

Czytelnia

TRÓJKA

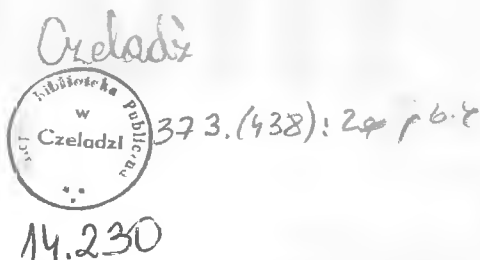
**DZISIAJ WYRASTA Z WCZORAJ I ZWRACA SIĘ
KU PRZYSZŁOŚCI**

Opracował zespół redakcyjny pod kierunkiem
Anny Barańskiej i Renaty Paluch

Przy opracowywaniu tekstu wykorzystano:

1. Kroniki Szkoły Podstawowej nr 3 w Czeladzi
2. Protokoły Rady Pedagogicznej
3. Inne dokumenty szkolne
4. Biuletyny towarzystwa im Korczaka

Wydawnictwo to dedykujemy TYM,
którzy w poczuciu wspólnoty szkolnej
podejmują działania edukacyjne,
wspierają je, bądź im podlegają,
zarówno w aspekcie przeszłości
jak i przyszłości.

PO CO ISTNIEJEMY?

MISJA SZKOŁY

Jesteśmy publiczną szkołą podstawową,
Nosimy imię Janusza Korczaka,
Naszymi uczniami są dzieci i młodzież w wieku 7 do 13 lat,
Działamy po to, aby:

Nasi uczniowie

byli solidnie i wszechstronnie przygotowani do dalszej nauki
i dorosłego życia w dynamicznie zmieniającym się świecie.

Ich rodzice

darzyli nas zaufaniem i mieli coraz większy wpływ na realizowane
w szkole zadania.

Pracownicy szkoły

mieli satysfakcję z wykonywanej pracy.

Społeczność lokalna

pozostawała w ścisłych relacjach ze szkołą.

Szkoła

cieszyła się uznaniem i zadowalała, a nawet zachwycała swoich
klientów jakością świadczonych usług.

Zapewniamy naszym uczniom wysoką jakość nauczania, wychowa-
nia i opieki, klimat życzliwości i zaufania, profesjonalizm, bogatą
ofertę zajęć pozalekcyjnych.

Pracę wychowawczą opieramy na wartościach zaakceptowanych
przez środowisko szkoły oraz ideach patrona naszej szkoły Janusza
Korczaka.

***“Dziecko to pełny człowiek.
Ma prawo do szacunku
do bycia tym, kim jest...”***

WARTOŚCI

Nasza szkoła w pierwszym roku reformy, pozostając szkołą podstawową zgodnie z decyzją Gminy w zakresie reformy ustrojowej, przyjęła model funkcjonowania - **zarządzania przez wartości**.

Każda szkoła - świadomie lub nie - przejawia określony, charakterystyczny system wartości. Stanowi on centrum działalności, z którego wynikają wszystkie inne posunięcia, a także kształt ogólny szkoły.

Wartości - czyli to co jest najważniejsze, jakimi wartościami kieruje się szkoła, jakie wartości respektuje, jakie potrzeby uczniów i rodziców, a także nauczycieli zaspokaja oferując swoje - usługi.

Wartości wyznaczają w szkole konkretne działania i decyzje. To wartościom podporządkowany jest program szkoły, na który składają się m. in. program nauczania, szkolny program wychowawczy, zadania szkoły, program współpracy ze środowiskiem.

Tylko wówczas możemy mówić o jednoczeniu się wokół wartości, kiedy będą to wartości dla nas ważne osobiście. Zasady, którymi kierujemy się w naszym życiu prywatnym, w naturalny sposób stają się zasadami, którymi kierujemy się w szkole.

Z zestawu około 60 istotnych wartości 3 grupy: uczniów, nauczycieli i rodziców wybrały 3 dla każdej najistotniejsze. I tak nauczyciele wybrali **odpowiedzialność, szacunek, mądrość**. Uczniowie z kolei **miłość, bezpieczeństwo, szacunek**, rodzice zaś stwierdzili, że dla nich najważniejsze są **odpowiedzialność, bezpieczeństwo i szacunek**.

W dalszej pracy podczas debaty ogólnoszkolnej, w której brali udział nauczyciele, rodzice i uczniowie stworzono wspólną listę, na której znalazły się w następującej kolejności: **szacunek, miłość, odpowiedzialność**.

Na spotkaniu tym nauczyciele, rodzice i uczniowie odpowiedzieli na pytania jak będzie wyglądało działanie oparte o wybrane wartości. podali również sposoby urzeczywistnienia ich w codziennym życiu szkoły.

Uczniowie

“Szacunek rozumiemy jako dobre wzajemne relacje między nauczycielami i uczniami, tolerancję wobec przekonań i poglądów innych, okazywanie sobie wzajemnie uprzejmości, zachowanie się wobec innych ludzi w sposób godny i oczekiwanie uszanowania własnej osoby, panowanie nad emocjami”.

“Miłość rozumiemy jako relacje emocjonalne między dziewczyną a chłopcem, dzieckiem a rodzicami, przyjaciółmi, ludźmi związanymi realizacją wspólnych zadań, poczucie bezpieczeństwa, wiarę w siebie, radość życia, przynależność do zespołu”.

“Odpowiedzialność rozumiemy jako ponoszenie konsekwencji za własne zachowanie, czyny, aktywne uczestnictwo w życiu szkoły, korzystanie z możliwości wszechstronnego rozwoju w zakresie wiedzy, umiejętności, rozwijania zainteresowań, rzetelną naukę”.

Nauczyciele

“Szacunek rozumiemy jako poszanowanie osobistej godności, tolerancję dla poglądów i postaw innych, obiektywizm wobec każdego ucznia, otwartość w kontaktach z uczniami, rodzicami i innymi nauczycielami, wysoką kulturę bycia, poszanowanie dla mienia szkolnego, poważne traktowanie kultury i tradycji szkolnej oraz tworzenie jej przyszłości”.

“Miłość rozumiemy jako wzajemne zaufanie, humanizm w relacjach między członkami społeczności szkolnej, zrozumienie, zdolność do poświęceń, wzbudzenie wiary w siebie, opiekuńczość, okazywanie pozytywnych uczuć i emocji, empatię”.

“Odpowiedzialność rozumiemy jako konsekwencję w działaniu,

pracę dydaktyczno - wychowawczą zapewniającą pełny rozwój i przygotowanie ucznia do życia w społeczeństwie, świadczenie pełnej gamy usług edukacyjnych na wysokim poziomie zgodnie z oczekiwaniami klientów szkoły, bezpieczeństwo uczniów pozostających pod naszą opieką”.

Rodzice

“Szacunek rozumiemy jako przestrzeganie norm etycznych i moralnych, poszanowanie godności osobistej, akceptowanie innych i tolerancję dla ich poglądów, otwarte, szczere i pełne szacunku rozmowy z dyrekcją, nauczycielami i swoimi dziećmi, poszanowanie własności indywidualnej i wspólnej”.

Miłość rozumiemy jako umiejętność okazywania uczuć i wybaczenie, spełnienie naszych oczekiwań wobec szkoły, dostrzeganie dobra w każdym dziecku, bezpieczeństwo i wszechstronny rozwój dziecka, zadowolenie z faktu przynależności do społeczności tej szkoły, zaufanie do nauczycieli”.

Odpowiedzialność rozumiemy jako ponoszenie konsekwencji za swoje czyny i słowa, wspieranie działań szkoły, oczekiwanie od niej pełnej informacji o postępach dzieci, wywiązywanie się z zobowiązań, sumienność, słowność i punktualność, podejmowanie wspólnie z dyrekcją i nauczycielami decyzji dotyczących działalności szkoły”.

Wartości wspólne dla wszystkich klientów szkoły stały się podstawą misji szkoły. Misji, w tworzeniu której wszyscy brali udział, co niewątpliwie jest gwarancją lepszej, pełniejszej i łatwiejszej jej realizacji”.

NASZE KORZENIE

“By czas nie pokrył patyną niepamięci...”

Historia naszej szkoły to również karta historii miasta. Grodu o górniczych tradycjach nierozzerwalnie związanego z przemysłem węglowym. Nic dziwnego, że fundatorem naszej placówki była załoga Kopalni Czerwona Gwardia, czyli kopalni Saturn.

28 listopada 1965 r. o godz. 10,00 otwarła podwoje dla swoich pierwszych wychowanków. W pierwotnym zamiarze szkoła miała mieć numer 9. Nawiązując do tradycji szkolnictwa na terenie miasta postanowiono szkole wybudowanej przez czeladzkich górników nadać nr 3, dawnej szkoły kopalnianej, która nie odrodziła się po II wojnie światowej. Patronem został Aleksander Zawadzki - inicjator akcji “1000 szkół na 1000 - lecie Państwa Polskiego”.

Pierwszym kierownikiem placówki został pan Jerzy Siemaszko, który funkcję tę sprawował do kwietnia 1977 r. Funkcję zastępcy kierownika pełniła pani mgr Kazimiera Bendkowska. Szkoła zasłynęła jako inicjator nowości pedagogicznych, pokazowych zajęć dydaktycznych do celów samokształceniowych rad pedagogicznych na szczeblu miasta i regionu.

W kwietniu 1977 r. stanowisko dyrektora obejmuje mgr Jadwiga Garbacz. W krótkim czasie placówka staje się szkołą 32 oddziałową podejmując trud szkoły osiedlowej, przyjmującej dzieci z dwóch nowopowstałych osiedli: 35-lecia PRL i Osiedla Składkowskiego. Ilość uczniów wzrasta z 460 do 1025. Dwuzmianowość nauki pogorszyła znacznie warunki pracy, jednak dzięki staraniom władz oświatowych, dyrekcji i grona pedagogicznego sprostano wymaganiom czyniąc z placówki szkołą przyjazną dzieciom i środowisku.

W grudniu 1982 r. uhonorowano nas wręczeniem sztandaru szkoły, ufundowanego ze składek uczniowskich, Komitetu Rodzicielskiego i przy współudziale Zakładu opiekuńczego HPBM "Budohut". Funkcję wicedyrektora pełniła pani Teresa Jabłońska.

Od września 1990 r. dyrektorem szkoły zostaje mgr Anna Barańska, pełniąca funkcję do dzisiaj. Wicedyrektorem szkoły były kolejno: pani Teresa Jabłońska, mgr Małgorzata Głowacka, obecnie mgr Renata Paluch. W 1995 r. szkoła zmieniła patrona. Zostaje nim Janusz Korczak.

Powyższe informacje mają na celu ustalenie chronologii osób zajmujących stanowisko dyrektora placówki. Pełną monografię Szkoły Podstawowej nr 3 w Czeladzi opracowuje zespół nauczycieli z najdłuższym stażem pracy przy współudziale historyków, by stała się integralną częścią całości historii szkoły wydanej przy obchodach 40 - lecia istnienia placówki.

Jadwiga Garbacz
Teresa Jabłońska

MAMY AMBICJE BYĆ SZKOŁĄ KORCZKOWSKĄ.

Zafascynowani Patronem

Nie przedstawię tu sylwetki Korczaka jako człowieka. Za wiele i za mało wszyscy wiemy o nim, aby w tak krótkim opracowaniu podjąć się tego zadania. Jednakże podejmę próbę zwrócenia uwagi na charakterystyczne cechy jego sposobu życia i działania.

Nie omówię też całego kompleksu zagadnień dotyczących spuścizny pedagogicznej Janusza Korczaka. Pragnę jedynie zwrócić uwagę na kilka wybranych kwestii, stanowiących, moim zdaniem, klucz jego twórczości pedagogicznej, jak również odpowiedzieć na pytanie: Dlaczego nieustannie wracamy do jego dorobku życiowego - koncepcji pedagogicznej i systemu wychowawczego? Kim może i powinien być teraz dla nas?

Nie znamy dokładnie dnia jego śmierci: piąty, szósty, siódmy czy ósmy sierpnia. Natomiast prawdziwy, przeraźliwie ścisły jest rok: 1942. Początek eksterminacji warszawskiego getta. Po raz ostatni widziano Janusza Korczaka w pierwszych dniach sierpnia na Umschlagplatzu, skąd Żydów prowadzono już prosto na kolejową rampę, gdzie czekały pociągi do Tremblinki. Janusz Korczak i Stefania Wilczyńska na czele dzieci - dwie setki dziewczynek i chłopców z Domu Sierot. Przyszli tutaj pieszo, pochodem. Kolumna dzieci niosła zielony sztandar swego domu - kolor nadziei. Korczak niósł na ręku dziecko najmłodsze, drugie trzymał za rączkę. Opowiadał bajkę o pięknym świecie, do którego wędrują. Nie chciał, by dzieci były smutne, chciał, by ich ostatnie godziny były możliwie pogodne. Kresem tej drogi miały być piece krematoryjne - i choć nie wszyscy pędzeni chcieli w to uwierzyć, on właśnie wiedział to bardzo dokładnie. I dlatego odmówił, gdy mu w zupełnie cudowny sposób, nagle, z woli pewnego gestapowca, zaświtała szansa ratunku. Ratunku dla niego jednego, lecz nie dla całej gromadki dzieci. W ile godzin, w ile dni po owej ostatniej drodze przez mękę zabił go gaz,

razem z dziećmi i wśród dzieci, tego już nikt dokładnie nie wie. Piąty, szósty, siódmy, ósmy sierpnia?

A może wszystko było inaczej?

Korczak w tym czasie był tak krańcowo wyczerpany, schorowany, iż niesienie na rękę nawet małego dziecka było fizycznie niemożliwe.

Janusza Korczaka marsz ku śmierci stał się wielkim w swej niemal antycznej symbolice wyzwaniem moralnym. Moralitetem. Dla Niemców - symbolem zbrodni. Dla Polaków - symbolem okupacyjnego cierpienia. Dla wszystkich - symbolem lojalności wychowawcy wobec wychowanków, rodziców wobec dzieci, starszych wobec młodszych. Lojalności będącej może czymś znacznie ważniejszym: dług zaciągany wobec rodziców zawsze spłacamy dzieciom, zaciągany wobec przeszłości - spłacamy przyszłości.

Gdyby Janusz Korczak, w 1942 roku, człowiek już sześćdziesięcioparoletni, umarł śmiercią naturalną we własnym łóżku, wokół jego postaci nie zrodziłaby się wprawdzie żadna legenda o zasięgu światowym, ale w pamięci pedagogów, czytelników, w pamięci nas wszystkich pozostałby jako personifikacja wychowawcy niezwykłego, wzór osobowy i autorytet moralny. Funkcjonuje natomiast legenda, w której śmierć Starego Doktora jest akcentem najmocniejszym. Jest jednak oczywiste, iż legenda nie miałaby takiej siły, gdyby śmierć zadana przez hitlerowców nie była poprzedzona pięknym, etycznym, tak wyjątkowo twórczym życiem.

Śmierć nie musiała uwznioślać jego życia. I gdyby nawet nie doszło do tragicznego finału, Korczak byłby taki sam i jego dzieło miałoby taką samą wartość.

Naprawdę nazywał się Henryk Goldszmit.

Urodził się 22 lipca 1878 lub 1879 roku. Rósł i dojrzewał w rodzinie żydowskiej, zamożnej, postępowej, zasymilowanej, głęboko związanej z kulturą i obyczajowością polską, z trudnymi losami Polski okresu niewoli porozbiorowej.

Dzieciństwo miał pogodne i szczęśliwe. Do pobliskiego Ogrodu Saskiego prowadziła go bona, która pilnowała, żeby nie bawił się

z biedotą. A małego Henia bardzo ciągnęło do tych umorusanych urwisów. Zazdrościł im wolności. Do szkoły poszedł mając 8 lat, ale źle się w niej czuł. Raziło go, że nauczyciele wyśmiewają się z uczniów, poniżają ich, a nawet biją. Rodzice wynajeli mu prywatnego nauczyciela. Gdy Henio miał 11 lat, po długiej chorobie zmarł jego ojciec. Pogodne dzieciństwo się skończyło. Henryk uczył się w gimnazjum. Zarabiał korepetycjami i pisywaniem do gazetek. W ten sposób chciał pomóc matce.

Postanowił, że będzie lekarzem. W 1898 roku dostał się na medycynę. W tym samym roku jego sztukę zgłoszono na konkurs literacki - została wyróżniona. Podpisaną godłem "Janasz Korczak" - z powieści Ignacego Kraszewskiego drukarz przerobił na Janusza. I tak zostało. Z czasem ten pseudonim stał się jego nazwiskiem.

Całym swym życiem patrioty polskiego zdobył prawo do nazwiska Korczak, ale poczucie godności kazało mu nie zatajać pochodzenia, które komuś mogło się nie podobać, ale które on szanował. Był Żydem polskim, a przede wszystkim człowiekiem, łączącym w sobie najszlachetniejsze elementy kultury narodu żydowskiego i narodu polskiego z najbardziej uniwersalnymi wartościami kultury ogólnoludzkiej.

W młodości, gdy snuł się ulicami Warszawy, poznał życie biedoty. Wiedział, ile jest bezdomnych dzieci. Jak bardzo potrzebują one jedzenia, opieki i miłości. Został więc lekarzem tych najbiedniejszych. Pomagał im jak umiał. Z czasem założył sierociniec dla żydowskich dzieci przy ul. Krochmalnej. Było to miejsce niezwykle, gdyż dzieci traktowane były jak partnerzy: "Dziecko to pełny człowiek. Ma prawo do szcunku, do bycia tym, kim jest". Dzieci w domu Korczaka uczyły się odpowiedzialności i samodzielności. Czuły się szczęśliwe i kochane. Gdy wybuchła II wojna światowa, Niemcy przenieśli sierociniec na teren getta. Doktor zrobił wszystko, żeby jego dzieci miały co jeść, żeby były bezpieczne. Czasem dokonywał cudów. Okrucieństwo hitlerowców przeszło jednak najgorsze wyobrażenia o tym, do czego zdolni są dorośli ludzie.

6 sierpnia 1942 roku dzieci zostały wysłane do obozu w Tremblince.

Doktor Korczak mógł się uratować, ale pojechał razem z nimi. Żył i umarł razem z dziećmi, które kochał.

Korczak był swoistym fenomenem. W jego wszechstronnej osobowości zespoliło się kilka zawodów. Wszystkie - ku człowiekowi zwrócone ze znamionami posłannictwa. Z zawodu był Korczak lekarzem - pediatrą, z talentu - pisarzem i żarliwym, odważnym publicystą, z powołania - niestrudzonym społecznikiem, wybitnym teoretykiem wychowania i wychowawcą praktykiem.

Trudno w krótkim czasie scharakteryzować jego dorobek w tak wielu kierunkach działalności.

W medycynie pozostawił prekursorskie idee w rodzącej się wówczas pediatrii, ze szczególnym uwzględnieniem sfery emocjonalnej małego człowieka.

W publicystyce - niesłuchanie rozległej i zróżnicowanej w treści - poruszał wiele problemów społecznych. Atakował bezduszość, wygodnictwo, niesprawiedliwość, zacofanie. Z całą ostrością odśladniał szczególnie krzywdę dziecka.

W pismach pedagogicznych uczył poszukiwania prawdy o naturze dziecka i zrozumienia jego potrzeb, diagnozowania sytuacji wychowawczych i rozumnej miłości pomagającej dorastać. Domagał się dostrzeżenia w dziecku pełnoprawnego człowieka, poszanowania jego godności ludzkiej nie kiedyś tam, gdy dorośnie, nie jutro, lecz dzisiaj.

W skali światowej dokonał przełomu w smutnej tradycji przytułków dla osieroconych dzieci, przekształcając je we wzorowy zakład wychowawczy o dużych walorach readopcyjnych, w organizację społeczności dziecięcej opartej na samorządności, samowychowaniu, partnerskich stosunkach między wychowawcami i wychowanymi oraz na praworządności.

W pisarstwie - książki dla dzieci podniósł do rangi literatury o wysokim poziomie artystycznym. Obok arcydzieł literatury światowej stanęły jego powieści o Królu Maciusiu Pierwszym i Kajtusi

- czarodzieju. Audycje dla dzieci Gadaninki Starego Doktora są do dziś niedościgłym wzorem intymnej sztuki radiowej.

Jako moralista uczył Korczak człowieczeństwa etyki w stosunkach międzyludzkich, braterstwa, przyjaźni i pokoju w stosunkach między narodami świata, rasami, wyznaniem.

Marzył o zapewnieniu każdemu dziecku szczęśliwego dzieciństwa i szczęśliwej przyszłości. Te marzenia stały się programem jego życia. Utopia? Szaleństwo? Powiedział: "Zbyt kocham moje szaleństwo, by nie przerażała mnie myśl, że ktoś wbrew mej woli próbować będzie mnie leczyć".

Nie jest to więc przypadek, że właśnie Korczakowi stawiają pomniki w Polsce i na świecie, że śpiewają o nim pieśni, a jego imię urosło do symbolu bohaterstwa i poświęcenia dla dobra dziecka. Wielkość tego humanisty wyraziła się nie tylko w godności jego śmierci, ale przede wszystkim w życiu, po którym zostawił znaczący ślad i zobowiązujące posłanie.

Idee pedagogiczne i system wychowawczy Janusza Korczaka kształtowały się w odległych już latach, w odmiennych warunkach, a mimo to budzą coraz głębsze zainteresowanie, coraz szerszych kręgów ludzi w różnych krajach. Czemu to przypisać? Dlaczego ciągle wracamy do jego spuścizny pedagogicznej?

Korczak należy obecnie do plejady najbardziej znanych i uznanych pedagogów - nowatorów. Dopracował się swoistej, oryginalnej koncepcji pedagogicznej. Był, można rzecz, człowiekiem czynu pedagogicznego. Umiał dokonać rzeczy najtrudniejszej w wychowniu - wcielić swoje idee pedagogiczne w życie. Stworzył wzorcowe instytucje wychowawcze funkcjonujące w ciągu wielu lat, odbiegające w sposób zasadniczy od ówczesnej praktyki wychowawczej, wyprzedzające swoją epokę, sięgające naszych czasów, a kto wie - może bardziej odległej przyszłości, o której nie mamy jeszcze wyobrażenia.

Przecież tak wiele się zmieniło w naszym i wielu krajach od czasu, gdy żył i działał Janusz Korczak. Rozbudowano system opieki nad

dziećmi i młodzieżą. Placówki powołane do spełnienia tych funkcji mają skromne, ale solidne podstawy finansowe i nie muszą myśleć z lękiem o dniu jutrzejszym. Postęp społeczny i techniczny sprawił, że lepiej są zaspakajane potrzeby materialne dzieci, znikają bariery oddzielające młodą generację od wiedzy, oświaty, kultury.

A jednak nadal nie są zaspakajane, zarówno w domu rodzinnym, jak i w innych środowiskach wychowawczych, najważniejsze potrzeby dzieci - potrzeby emocjonalne. Może rodzić się nawet obawa, że coraz większa intensyfikacja życia, coraz większe przyspieszenie charakterystyczne dla naszych czasów będą utrudniać zaspokojenie tych potrzeb. A są to przecież potrzeby podstawowe, warunkujące prawidłowy rozwój dziecka i prawidłowe wychowanie. Rośnie niebezpieczeństwo anomalii, zaburzeń psychicznych, niedostosowania społecznego, przestępczości. Nadal istnieją duże trudności w nawiązywaniu osobistego bliskiego kontaktu między dorosłymi a dziećmi. Dorośli wciąż jeszcze próbują narzucać dzieciom swoje schematy i dogmaty, nie wnikając głębiej w świat doznań i przeżyć dzieci. Nadal próbują ułożyć swoje życie, myśląc częstokroć o własnej wygodzie i własnym spokoju.

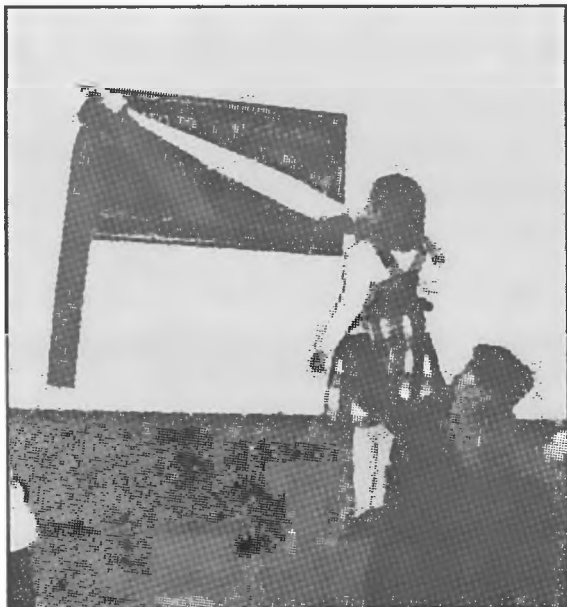
Nadal instytucje oświatowo wychowawcze patrzą na dzieci oczyma dorosłych i nie dostrzegają podstawowego faktu, że dzieci mają swoje prawa, dążenia i oczekiwania. Znajomość tych praw, dążeń i oczekiwań, uwzględnienie ich, musi leżeć u podstaw wszelkich prób organizowania życia dzieci i oddziaływania na nie.

O tym wszystkim pisał Korczak. To wszystko jest nadal aktualne. O tym wszystkim nie możemy zapominać, szukając nowych dróg i nowych rozwiązań, odpowiadających naszym czasom.

Urzeczeni osobowością, dziedzictwem jakie nam przekazał, chcielibyśmy kontynuować jego dzieło, przyjmując dla naszej szkoły imię Janusza Korczaka

Anna Barańska

W Korczakowskim Kręgu

Nie jesteśmy sami. W Polsce jest około 200 placówek noszących imię Janusza Korczaka. W marcu 1999 roku w odpowiedzi na zaproszenie braliśmy udział w Ogólnopolskim Spotkaniu Korczakowców, które odbyło się w dawnym Domu Sierot przy dawnej ulicy Krochmalnej. Wspaniała atmosfera, „duch Patrona” towarzyszący nam w realizacji zadań, jakie postawiło nam spotkanie, cudowni zapaleni ludzie. To wszystko spowodowało, że od maja 1999 roku nasza szkoła jest członkiem Polskiego Stowarzyszenia im. Janusza Korczaka. My dorośli - zafascynowani Korczkiem, Jego myślą - staramy się wdrażać tę myśl do praktyki, wykorzystywać ją do rozwiązywania trudnych problemów naszych czasów. Wprowadzenie

reformy edukacyjnej stało się wielkim wyzwaniem, trudnym i odpowiedzialnym zadaniem. Jako Korczakowcy musimy zadbać o to, by służyła ona dziecku, by prawa dziecka były maksymalnie przestrzegane.

Bliższa nam struktura to Krąg - nasza szkoła należy do Śląskiego Kręgu Korczakowskiego i z nim ściśle współpracujemy. Być razem w kręgu - to utrwalać i tworzyć pamięć o Człowieku - Januszu Korczaku, który nas jednoczy, bo symbolizuje wartości moralne, których głód tak mocno odczuwamy.

Być razem w Kręgu - to szansa wspólnego rozwiązywania problemów naszych czasów.

Być razem w Kręgu - to wspierać się we wspólnym działaniu, to tworzyć sieć powiązań, to wymieniać informacje o nowych pomysłach, troskach, osiągnięciach.

Nasi uczniowie pod opieką nauczycieli uczestniczyli w spotkaniu w Knurowie, Bielsku-Białej prezentowali swoją konwencję o prawach dziecka, w Gliwicach posadzili drzewko korczakowskie.

Jedno ze spotkań planujemy zorganizować w naszej szkole.

..... A w codziennym działaniu dbamy o to, aby realizowane były idee naszego Patrona.

JEST POWÓD DO RADOŚCI I DUMY

Bycie szkołą korczakowską jest wielkim zaszczytem, ale i wielką odpowiedzialnością. Stosowanie w codziennej pracy zasad, przykazań tego wielkiego przyjaciela dzieci to cel i zadanie warte każdego wysiłku.

*“Bądź sobą i czujnie przyglądaj się dzieciom wówczas,
gdy sobą być mogą. Przyglądaj się i nie żądaj.
Bo nie zmusisz żywego, zaczepnego dziecka,
by było skupione i ciche;
nieufne i chmurne nie stanie się szczerym i wylewnym;
ambitne i oporne nie będzie łagodnym i uległym”.*

J. Korczak

Powyższe słowa wytyczają nam wychowawcom podejmowanie różnych form i metod pracy z uczniem. Przyglądamy się i staramy wykorzystać możliwości dzieci do ich własnego rozwoju. Z jednymi więcej pracujemy na polu dydaktycznym, inni osiągają najlepsze wyniki w sporcie czy też w działalności artystycznej. Jeszcze inni - otoczeni są działaniami opiekuńczo - wychowawczymi. Wiele działań łączy się i uzupełnia. Stanowią system oddziaływań, których podmiotem jest nasz uczeń.

Uczniowie i nauczyciele naszej szkoły zawsze wykazywali się dużą aktywnością. Dowodem na to jest m. in. ich liczny udział w konkursach przedmiotowych, zawodach sportowych, konkursach i przeglądach artystycznych, wystawach. Do największych osiągnięć w czasie ostatniego pięciolecia należą:

* rok szkolny 1995/96 - II miejsce w konkursie ”Co wiem o Francji”,
- I miejsce w Czeladzi w Konkursie Gramatycznym (kl. VI),

- udział w II etapie Konkursu Biologicznego,
- udział w II etapie Konkursu Technicznego,
- I miejsce w Konkursie Języka Polskiego - zakwalifikowanie do II etapu,
- Miejski Konkurs Ekologiczny klas III - I miejsce,
- VI miejsce w finale Wojewódzkiego Konkursu Języka Rosyjskiego,

*

- 1996/97 - udział w III etapie Konkursu Technicznego
- udział w II etapie Konkursu Matematycznego,
  - udział w II etapie Konkursu Biologicznego,
  - udział w II etapie Konkursu Historycznego,
  - udział w II etapie Konkursu Języka Polskiego,
  - X miejsce w finale Wojewódzkiego Konkursu Języka Rosyjskiego (dwie uczennice)

- * 1997/98 - IV miejsce w Konkursie BRD,
 - zakwalifikowanie się do III etapu Konkursu Historycznego,
 - IV miejsce w finale Wojewódzkiego Konkursu Języka Rosyjskiego (dwie uczennice)
- * 1998/99 - udział w II etapie Konkursu Biologicznego,
 - I miejsce w miejskim turnieju BRD,
 - uczestnictwo w III etapie konkursu technicznego,
 - udział w finale Wojewódzkiego Konkursu Języka Francuskiego dwojga uczniów,
- * 1999/00 - zakwalifikowanie się i udział w finale Wojewódzkiego Konkursu Biologicznego,
 - udział w Wojewódzkim Konkursie Języka Francuskiego (dwie uczennice),
 - I miejsce w Konkursie wiedzy ekologicznej w Miejskim Ekorambicie,
 - III miejsce w powiatowym turnieju BRD.

Zaznaczyliśmy swoją obecnością wszystkie przeglądy twórczości dziecięcej: “Estrada”, “Kurtyna”, “Szpalta”, organizowane przez Wydział Kultury i Sportu Miasta Czeladź. Nie można zapomnieć o konkursach recytatorskich tak dla klas I - III i dla klas IV - VIII, konkursach plastycznych organizowanych na terenie miasta i powiatu, konkursach komputerowych np. “Malowanie na ekranie”, konkursach ortograficznych, gramatycznych oraz Przeglądach Poezji Młodych Amatorów. Większość tych form prezentacji stanowi efekt pracy kół artystycznych odbywających się w ramach zajęć pozalekcyjnych.

Zajęcia pozalekcyjne

*“Jeśli się nie chce, aby człowieka
ogarnęło znużenie, trzeba mu codziennie
dać coś nowego a wartościowego,
aby czuł, że posuwa się naprzód”*

J. Korczak

Małuchy z klas I - III recytują, śpiewają, tańczą, malują. W ostatnich latach formy pracy były różnorodne. Pani Dorota Kopeć prowadziła kółko taneczne “Tańczące nutki”, które na Miejskim Przeglądzie Zespołów Tanecznych “Estrada 2000” otrzymało wyróżnienie. Wzorem dla małych tancerek był prowadzony przez panie Ewę Gwóźdź i Halinę Mrowiec zespół “Biedronki”, często występujący na szkolnych imprezach.

W zajęciach koła plastycznego prowadzonego przez panią Małgorztę Kończyk dzieci wykonywały, stosując przeróżne techniki, ciekawe prace plastyczne. W ubiegłym roku szkolnym uczniowie prezentowali swój dorobek na kiermaszu szkolnym. Wcześniej takie koła prowadziły również panie Dorota Kopeć i Iwona Skalna. Potem pomyślano o rozwijaniu zdolności plastycznych przy pomocy komputera i dzieci mogły pracować na zajęciach kół “Grafiki komputerowo-

wej” i “Malowanie na ekranie” prowadzonym przez panie: Małgorzetę Wikarek i Renatę Paluch.

Inną formą pracy są zajęcia teatralne. Pani Maria Radzimska prowadziła kółko teatralne, którego przedstawienie pt. “Jaś i Małgosia”, w Przeglądzie Teatrzyków Szkolnych w Spółdzielczym Domu Kultury “Odeon” zajęło III miejsce.

Maluszki były również redaktorami gazetki szkolnej, a ich teksty powstawały pod okiem pani Renaty Paluch na zajęciach koła “Małych form literackich”.

Kółko recytatorskie prowadzone przez panią Małgorzatę Wikarek starało się urozmaicić prawie każdą imprezę szkolną. Reprezentowali naszą szkołę w konkursach recytatorskich. Tradycją jest szkolny konkurs recytatorski, którego laureaci reprezentują szkołę w konkursie miejskim. Niemal co rok mamy na nim swoich laureatów. W roku 1998 nasz uczeń Tomasz Tyblewski wziął nawet udział w konkursie wojewódzkim.

Jeszcze jedną formą “wykazania się” uczniów klas I - III jest od kilku lat organizowany konkurs przedmiotowy, ostatnio noszący nazwę “Trzeciak na 6”, którego organizatorem byliśmy dwukrotnie. Zawsze zajmowaliśmy znaczące miejsca w tej rywalizacji.

Jak realizują swoje pasje starszaki?

Umysty ściśle przychodzą do pracowni internetowej na zajęcia koła komputerowego, które prowadzi pan Dariusz Kapuściński. Uczniowie biorą udział w konkursach grafiki komputerowej “Malowanie na ekranie”, które organizuje Szkoła Podstawowa nr 10 w Będzinie pod egidą tamtejszego Wydziału Kultury Urzędu Miejskiego. Dzieci uczestniczą w konkursach internetowych organizowanych przez Ministerstwo Transportu oraz w międzyszkolnych konkursach “Mistrz klawiatury”.

Od kilku już lat działa w szkole koło ekologiczne prowadzone przez panią Mariolę Drożdżowską. Co rok uczniowie uczestniczą w Miejskim Ekorambicie organizowanym z okazji Dnia Ziemi, gdzie odnoszą sukcesy w wielu konkursach. Organizują zbiórki pieniędzy

i darów dla schroniska zwierząt w Sosnowcu. Uczestniczą w warsztatach ekologicznych prowadzonych w Rogoźniku i w Pałacu Młodzieży w Katowicach. Biorą udział w akcji "Sprzątanie świata". Uczniowie zrzeszeni w kółku ekologicznym organizują obchody Dni Ziemi w szkole. Na zajęciach kółka poznają problemy ekologii i ochrony środowiska, prowadzą prace badawcze, uczą się, jak żyć w zdegradowanym środowisku.

W 1995 r. pani Małgorzata Głowacka i pani Barbara Sierpińska z okazji Dnia Nauczyciela przygotowały program kabaretowy. Wszyscy doskonale się bawili, więc czemu nie stworzyć szkolnego kabaretu? Tak powstał kabarecik "Śmichy i chichy", którym przez trzy lata kierowały obie panie. W roku szkolnym 1996/97 na Czeladzkim Przeglądzie Twórczości Dziecięcej i Młodzieżowej "Estrada '97" zajął on I miejsce. Potem kabarecik zmieniał opiekunów, którymi byli kolejno: pani Wioletta Binko, pani Izabela Gracjasz, pani Alina Konieczna i zmieniał nazwy, ale zawsze odnosił sukcesy, był wspianały i doskonale bawił publiczność.

Od 1996 r. działa w szkole Klub Miłośników Poezji, którego opiekunem jest pani Barbara Sierpińska. To właśnie na spotkaniach klubu młodzież pogłębia swoją wrażliwość poprzez obcowanie z poezją. Uczniowie czytają, recytują, wystawiają fragmenty sztuk teatralnych na imprezach szkolnych, ale również sami piszą. W 1997 roku z okazji kolejnej już imprezy środowiskowej kończącej rok szkolny został wydany tomik poezji dziecięcej pt. "Wielkie wierszydła małych poetów". Członkowie klubu biorą udział w konkursach recytatorskich, w tym organizowanych przez polonistów na terenie szkoły ale również w konkursach miejskich odbywających się w SDK "Odeon", czy powiatowych organizowanych przez Dom Kultury w Będzinie. Odnoszą sukcesy. To właśnie w ubiegłym roku uczennica Katarzyna Bębenek zajęła I miejsce w Powiatowym Konkursie Recytatorskim w Będzinie. Klub Miłośników Poezji współpracuje z Biblioteką Miejską im. Marii Nogajowej w Czeladzi.

Jeżeli ktoś chce się dowiedzieć, co się dzieje na bieżąco w szkole, może sięgnąć do gazetki "W szkolnym bucie". Od wielu lat młodzież

pod opieką pani Ewy Wesołowskiej i pani Renaty Paluch, a ostatnio pani Małgorzaty Duran i pani Izabeli Gracjasz redaguje gazetkę szkolną. W 1997 r. w Czeladzkim Konkursie Gazetek Szkolnych "Szpalta '97" pisemko "W szkolnym bucie" zajęło I miejsce. Sukces ten gazetka powtórzyła w roku następnym, a w 1999 - zajęła II miejsce.

Na zajęciach koła plastycznego "Paleta barw", które prowadzi pani Małgorzata Duran, młodzież maluje i wykonuje przepiękne prace plastyczne, stanowiące często dekoracje szkolnych uroczystości. W konkursie "Stroik wielkanocny" sześciu uczniów otrzymało nagrody i wyróżnienia. W konkursie "Choinka inaczej" praca plastyczna Kasi Grochowalskiej otrzymała wyjątkowe wyróżnienie.

Od wielu lat wszyscy uzdolnieni muzycznie działają w kole muzycznym, prowadzonym najpierw przez panią Aleksandrę Macherską, a następnie przez panią Marię Białek i panią Małgorzatę Duran. W 1998 r. uczennica Magdalena Szot zajęła I miejsce w VII Ogólnopolskim Festiwalu Piosenki Dziecięcej. Członkowie koła muzycznego brali udział w festiwalu "Estrada 2000" oraz konkursie "O życiu i twórczości Fryderyka Chopina". Uczeń Łukasz Stolarski został wyróżniony w Konkursie Poezji Religijnej, który odbył się w Wojkowicach w ubiegłym roku.

Panie: Maria Białek, Małgorzata Duran i Barbara Sierpińska przygotowały z okazji wigilii w roku szkolnym 1999/2000 jasełka, które zostały zaprezentowane również na III Przeglądzie Szkolnych widowisk Bożonarodzeniowych "Radlińskie Betlejki" w Radlinie. Młodzi artyści zostali uhonorowani wyróżnieniem, a opiekunowie listem gratulacyjnym.

Od kilku lat organizowany jest przez polonistów trójstopniowy konkurs ortograficzny "Mistrz ortografii".

Zajęć pozalekcyjnych nie brakuje, chętnych do uczestniczenia w nich też nie. Szkoła tętni życiem do późnych godzin popołudniowych.

Barbara Sierpińska

Kolejne osiągnięcia to trofea zdobyte w różnych dyscyplinach sportowych, na szczeblu rejonowym czy też wojewódzkim.

Mały sport, wielka radość

Cenimy sobie każde nawet najmniejsze osiągnięcie. Trudno jednak nie czuć dumy, gdy są to wybitne wyniki w czasie zawodów wojewódzkich. Wymienimy je więc dokładnie:

- * tenis stołowy drużynowy - 9-16 miejsce - 1996 r.,
- * Wojewódzka Spartakiada Szachowa - 14 miejsce - 1996 r.,
- * Igrzyska Młodzieży Szkolnej w L.A. w Sosnowcu - III miejsce w biegu na 300 m. - 1996/97 r.,
- * Indywidualne Mistrzostwa Szkół Podstawowych w tenisie stołowym województwa katowickiego organizowane przez PZTS - 13 miejsce - 1998 r.,
- * Igrzyska Młodzieży Szkolnej w lekkiej atletyce w Sosnowcu - bieg p/płotki, 100m. - finał wojewódzki - 1998 r.,
- * Turniej tenisa stołowego drużynowego chłopców organizowany przez PZTS - 8 miejsce w klasie okręgowej - 1998 r.,
- * udział w rozgrywkach profesjonalnych Śląskiego Związku Tenisa Stołowego - 6 miejsce w Podokręgu Zagłębiowskiego TS - 1998 r.,
- * Finały Wojewódzkie w tenisie stołowym (I.M.S.) - klasy 7-8 - 9 miejsce, klasy 6 i młodsze - udział - 1999 r.,
- * udział w rozgrywkach profesjonalnych Śląskiego Związku Tenisa Stołowego - 4 miejsce drużyny chłopców - 1999 r.,
- * Wojewódzka Spartakiada Lekkoatletyczna - 100 m - 8 miejsce, 100 m p/płotki - 11 i 19 miejsce, skok w dal - 11 miejsce, 1999 rok,
- * Ogólnopolski Mityng Lekkoatletyczny - pchnięcie kulą - 8 miejsce, skok w dal - 6 miejsce, 100 metrów - 8 miejsce, 1999 rok,
- * Igrzyska Młodzieży Szkolnej 2000 w tenisie stołowym indywidualnym - kat. Klas 6 i młodszych - finały wojewódzkie,
- * Igrzyska Młodzieży Szkolnej 2000 w tenisie stołowym klas 8 - miejsca 12 -16.

Nowatorstwo

Nie jest naszym zadaniem szczegółowo omawiać wszystkie osiągnięcia. Są one odnotowane w naszych kronikach i innych dokumentach. Naszym celem jest ukazanie różnorodności dziedzin w jakich osiągnęliśmy wysoki poziom. Nie jest bez znaczenia to, że uczniów tych kształcą i przygotowują nauczyciele nowatorscy i otwarci na potrzeby dzieci. Znajdują oni dzieci, które pod ich kierunkiem chcą się wzbijać na coraz wyższy poziom. Wspólną pracą dochodzą do założonych przez siebie celów.

Przykładem twórczych poszukiwań nowych sposobów pracy są innowacje pedagogiczne. W roku szkolnym 1995/96 rozpoczęła prowadzenie pierwszej w Czeladzi innowacji pedagogicznej w klasach I - III pani Renata Paluch. Pod numerem 52/95 została zatwierdzona i realizowana przez okres 3 lat innowacja modyfikująca program języka polskiego o treści wychowania prorodzinnego. Cele tej innowacji zostały w pełni osiągnięte, więc w roku szkolnym 1998/99 została ona ponowiona i rozpoczęto jej realizację w dwóch równoległych zespołach klasowych, przez panią Renatę Paluch i panią Małgorzatę Wikarek. Spełniając oczekiwania zarówno dzieci jak ich rodziców, stwierdzono, że należy w zespole, w którym prowadzono innowację przez 3 lata, kontynuować ją w klasie czwartej. Realizacji zadania podjęła się pani Małgorzata Głowacka, która poprowadziła zajęcia z języka polskiego zmodyfikowane o treści prorodzinne i ekologiczne.

Kolejną nowością była edukacja regionalna. Panie: Ewa Wesołowska i Katarzyna Łazarz opracowały program "Czeladź moją małą Ojczyzną" i od 1. 09. 1997 r. realizowały go w klasach szóstych. Innowacja ta jest kontynuowana do dziś, obecnie przez panią Magdalenę Krzykowską.

Innego rodzaju innowacjami mogą się pochwalić nauczyciele wychowania fizycznego: pani Maria Kańtoch i pan Piotr Stanuła. Stworzyli oni program klas usportowionych o profilu lekkoatletycznym, gier zespołowych. Było to możliwe dzięki wcześniejszej inicja-

tywie stworzenia przy szkole Uczniowskiego Klubu Sportowego "Olimp". Kontynuacją tych działań było stworzenie następnego programu klasy usportowionej o profilu zdrowotnym, który stworzyła pani Maria Kańtoch, a realizują panie: Maria Kańtoch i Bożena Gołębiowska.

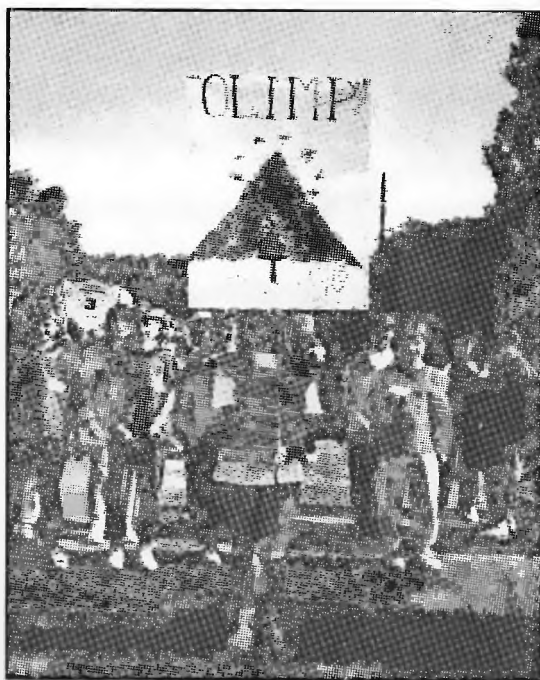
"Olimp"

*"Pod jednakową odzieżą
sto różnych serc bije,
a każde z nich - inna trudność,
inna praca, inna troska i obawa"*
J. Korczak

W 1996 roku dyrekcja, nauczyciele, rodzice i uczniowie SP nr 3 rozpoczęli starania mające na celu uruchomienie w szkole uczniowskiego klubu sportowego. Inicjatywę poparły władze samorządowe i wojewódzkie. W lutym rozstrzygnięto konkurs rozpisany wśród uczniów i klub otrzymał nazwę "Olimp".

W statucie swojego działania zapisał cele:

- * Planowanie i organizowanie pozalekcyjnego życia sportowego uczniów we wsparciu o możliwości obiektowe i sprzętowe szkoły oraz o pomoc organizacyjną, materialną rodziców, władz samorządowych i sympatyków klubu;
- * Organizowanie uczniów do różnych form aktywności ruchowej, gier i zabaw dostosowanych do wieku, stopnia sprawności i zainteresowań sportowych;
- * Organizowanie imprez dla uczniów w celu wszechstronnego rozwoju ich sprawności fizycznej i umysłowej;
- * Organizowanie działalności sportowej uwzględniającej funkcje zdrowotne.

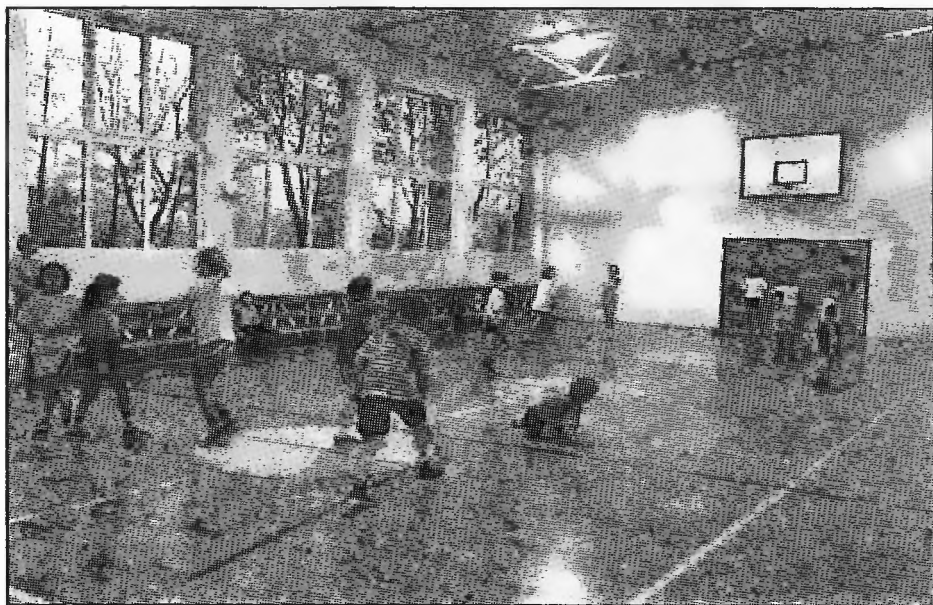

Klub realizuje swoje cele statutowe we współdziałaniu z dyrektorem szkoły panią Anną Barańską, Komitetem Rodzicielskim, klubami sportowymi, organizacjami pozarządowymi i sympatykami. Władzami klubu są: Walne Zebranie, Zarząd Klubu, Komisja Rewizyjna, w skład których wchodzi nauczyciele, uczniowie byli i obecni, rodzice i wszyscy inni, którym nie jest obojętne dziecko w fizycznym aspekcie jego rozwoju.

Klub w minionym okresie 1996 - 2000 podejmował wiele inicjatyw i zadań programowych działając wielopłaszczyznowo. Realizował cele statutowe na wielu poziomach edukacji. Na stałe wpisał się w kalendarz imprez, wydany przez UKFiT w Warszawie.

Nie sposób wymienić wszystkich działań i zorganizowanych imprez. Warto jednak przypomnieć te, które odbiły się szerokim echem w kraju, województwie, rejonie. Do nich należą:

- 1996 - Olimpiada Lekkoatletyczna "Mała Atlanta",
Turniej siatkarski "Zagraj z nami mój nauczycielu",
udział w Konkursie Ogólnopolskim "Sport wszystkich
dzieci" - nagroda od PZLA i PZTS w postaci sprzętu
sportowego;
- 1996 - 2000 - cykliczne turnieje środowiskowe tenisa stołowego
i szachów;

- 1997 - Ogólnopolski Program Żywnościowy "Szkoła inaczej",
prowadzony przez oficjalnego sponsora PZLA "Uncle
Bean's". Lekcje wychowania fizycznego w tym dniu
prowadzili wraz z nauczycielami mistrzowie
olimpijscy;
- 1998 - I Wojewódzki Turniej UKS - ów w Tenisie Stołowym;
- 1997/98/99 - udział w rozgrywkach terenowej klasy w tenisie
stołowym chłopców Zagłębiowskiego Podokręgu
Związku Tenisa Stołowego
IX turniej Klsyfikacyjny Żaków ŚIOZTS;

- 1996/2000 - promowanie zdrowego stylu życia poprzez udział w Ogólnopolskich Biegach Przełajowych;
- 2000 - Turnieje Tenisa Stołowego Starostwa Będzińskiego dla kat. IV - VI chłopców i dziewcząt.

Oprócz działań w skali makro Klub proponował szeroką ofertę usportowienia dla wszystkich uczniów SP 3 i środowiska. Rokrocznie organizował Szkolne Igrzyska Sportowe w sportach indywidualnych i zespołowych. Na uwagę zasługuje Szkolna Liga Tenisa Stołowego, która jest kuźnią talentów. Klub uczy demokracji, przedsiębiorczości, rozwija uzdolnienia sportowe i organizacyjne. Dzięki istnieniu UKS-u z inicjatyw pani dyrektor mgr Anny Barańskiej powołano na bazie sprzętu klubu klasy usportowione: lekkoatletyczną, sportów zespołowych i promującą zdrowy styl życia. Nasi uczniowie otrzymali alternatywny sposób spędzenia czasu wolnego. Mogli uczestniczyć w zajęciach pozalekcyjnych w klubie i szkole; dobiegać w rywalizacji sportowej do finałów wojewódzkich w Igrzyskach Młodzieży Szkolnej: w tenisie stołowym, lekkiej atletyce, szachach. Uczniowie uczestnicząc w zajęciach klubu i szkoły mogli osiągać osobiste sukcesy. Do finalistów wojewódzkich należą:

- * tenis stołowy: Katarzyna Goś, Iwona Gazda, Marcin Grudzień, Damian Kałuża, Artur Wyrzykowski, Tomasz Rudziński, Bartosz Nawara, Robert Rutana, Magdalena Gazda, Jakub Michalczyk;
- * lekkoatletyka: Katarzyna Perlak, Agata Piwnik, Agnieszka Baran, Katarzyna Mańka, Paulina Markiewicz, Monika Piątkiewicz, Tomasz Kołodziejczyk, Krzysztof KroczeK, Dorota Jagoda;
- * szachy: Agnieszka Baran, Sylwia Gajdka.

Dzięki postawie "otwarcia" na środowisko klub współpracował z różnymi organizacjami: CKS, TKKF, MZSZ, Wydział Kultury i Sportu UM Czeladź, MOSiR, polskimi związkami sportowymi (PZLA, PZTS) i Czeladzką Spółdzielnią Mieszkaniową. Klub

umożliwił nauczycielom wf-u udział w kursach, szkoleniach i konferencjach doskonalących warsztat pracy. Wszystkie te działania mógł zrealizować dzięki przyjacielskiej opiece SP nr 3.

Prezes Klubu UKS "Olimp"

Maria Kańtoch

Opieka i wychowanie

Ważnym elementem całościowego obrazu pracy naszej szkoły jest jej działalność opiekuńcza i profilaktyczno - wychowawcza.

Wiedza, umiejętności i wychowanie to trzy wielkie drogi do rzeczywistego świata i trzy wielkie zadania do realizacji w szkole. Nie wolno odrywać wychowania od wiedzy i od umiejętności. Ta triada ma stanowić o istocie edukacji.

W zreformowanej szkole dokonano rozróżnienia między dwoma ważnymi pojęciami: wychowanie i profilaktyka. Celem działań profilaktycznych jest zapobieganie lub przeciwdziałanie zjawiskom odbiegającym od normy i doprowadzenie zainteresowanych do stanu prawidłowego. Wychowanie zaś odnosi się do wszystkich uczniów ale nastawione jest przede wszystkim na otwieranie ich na dobro, prawdę, sprawiedliwość, czyli na to, co wyraźnie przekracza przeciętną i zachęca do poszukiwania wzniosłych ideałów. O ile więc profilaktyka skupia się na przeciwdziałaniu złu, to wychowanie zmierza do otwierania dziecka na dobro.

Stworzony w szkole program wychowawczy opracowany i zaakceptowany przez członków społeczności szkolnej zawiera całościowy opis zadań wychowawczych. Zadania dotyczą 2 etapów edukacyjnych: kształcenia zintegrowanego i blokowego z uwzględnieniem specyfiki rozwojowej i potrzeb dziecka. Wyróżnić w nim można trzy sfery działalności wychowawczej nauczycieli:

- * działania wynikające z pojmowania wychowania jako wymiaru pracy edukacyjnej każdego nauczyciela,

- * działania nauczycieli pełniących obowiązki wychowawców klasowych,
- * działania wychowawcze zaprojektowane w różnego rodzaju tematycznych programach wychowawczych.

Wychowanie stanowi integralną część działalności każdego nauczyciela. Nie zapominamy jednak, że pierwotne i największe prawa wychowawcze w stosunku do swoich dzieci posiadają rodzice. Nauczyciele, będąc jednocześnie dydaktykami i wychowawcami, mądrze wspierają rodziców w dziedzinie wychowania.

*“Bo przyświeca uczniowi cel bliski i jasno określony.
Jeśli się nawet dziś zniechęci i cofnie w pól drogi, to powróci
za rok lub dwa, gdy dojrzeje, zmężnieje - wytrwalszy i bardziej
świadomy.
Żadnego nacisku, żadnej przemocy...”*
J.Korczak

W naszej szkole działalnością wychowawczą i profilaktyczną w dużej mierze zajmuje się pedagog szkolny w ścisłej współpracy ze świetlicą, wychowawcami klasowymi i innymi nauczycielami. Około 70% swego czasu pracy przeznacza na bezpośrednie działania na rzecz dzieci i młodzieży, realizując zadania z zakresu profilaktyki społecznej i resocjalizacji, działalności opiekuńczo - wychowawczej. Pozostały czas poświęca na współpracę z instytucjami wspomagającymi szkołę w procesie wychowawczym i przeciwdziałaniu zagrożeniom mającym w niej miejsce. Są to: Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, Wydział Polityki Społecznej i Profilaktyki Zdrowotnej, Poradnia Psychologiczno - Pedagogiczna, Świetlica Profilaktyczno - Wychowawcza, Policja, Straż Miejska, Kościół.

Problemy, z jakimi borykają się uczniowie naszej szkoły są różnorodne. Często kłopoty uczniów wiążą się z trudnościami w nauce. Pedagog wspólnie z nauczycielami przedmiotów, wychowawcami świetlicy wykrywa luki w wiadomościach i umiejętnościach szkolnych ucznia, bada ich uwarunkowania i stara się znaleźć najskuteczniejsze środki zaradcze. Jeżeli jego poczynania nie przynoszą zadowalających rezultatów, organizuje badania w Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej oraz czuwa nad realizacją ustalonego przez nią programu pracy z dzieckiem w rodzinie i w szkole.

Ważnym, lecz niezwykle trudnym zadaniem jakie rzeczywistość stawia przed szkołą, jest podejmowanie interwencji wychowawczej w przypadku konfliktu między uczniem a klasą lub nauczycielem. I tu oddziaływania pedagoga zmierzają do ułatwienia uczniom zrozumienia ich niewłaściwych zachowań wobec kolegów, rówieśników i przyczyn niechęci rówieśników. We współdziałaniu z wychowawcami klas, rzecznikiem praw ucznia, pedagog stwarza różnorakie sytuacje w których niepopularni uczniowie mają okazję wykazania się osiągnięciami, a następnie uzyskania akceptacji siebie oraz kolegów. Często uczniowie rozmawiają z pedagogiem o przeżywanych rozterkach, wątpliwościach, rozczarowaniach i konfliktach rodzinnych. Pedagog dokonuje niezbędnego rozeznania i ewentualnie podejmuje ostrożną ingerencję w środowisko rodzinne ucznia, którą

stopniowo rozszerza w zależności od realnej potrzeby i własnych kompetencji w zakresie terapii rodzin. Wywiady środowiskowe dają okazję do poznania środowiska ucznia, ale i do konstruktywnego przeobrażenia go.

Poradnictwo w rodzinie ucznia jest wyjątkowo skuteczne, ponieważ rodzice zazwyczaj darzą zaufaniem pedagoga zaangażowanego w życie rodziny.

Innym ważnym obszarem działalności profilaktycznej naszej szkoły jest doradztwo. Pedagog udziela nauczycielom praktycznych wskazówek dotyczących postępowania z uczniami, uczniom zaś doradza jak ciekawie spędzać wolny czas, racjonalnie korzystać z rozrywek i wypoczynku. Dla dzieci ze środowisk zaniedbanych wychowawczo, zagrożonych niedostosowaniem organizowane są zajęcia pozalekcyjne prowadzone przez pedagoga szkolnego już od trzech lat. Początkowo była to świetlica "Skrzat", potem "Klub Nowe Życie". Program propagujący zdrowy styl życia został wyróżniony w konkursie organizowanym przez Fundację "Wyzwanie" w Warszawie. Działalność klubu finansowana była przez Fundację Stefana Batorego. Pedagog współdziała z wychowawcami klas, nauczycielami świetlicy szkolnej, rodzicami, pracownikami Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w zakresie propagowania i organizacji zajęć wychowawczych i korekcyjno - wyrównawczych, zajmowała się dziećmi uzdolnionymi artystycznie prowadząc "Teatryk Słoneczko" oraz uczniami zdolnymi chcącymi poszerzyć wiadomości z przyrody i geografii prowadząc "Klub Globus".

Za najważniejszą jednak w naszej szkole uważa się działalność profilaktyczną w myśl zasady "lepiej zapobiegać, niż leczyć". Pedagog w ciągu długoletniej swojej pracy prowadzi działalność profilaktyczną mającą na celu zapobieganie i zwalczanie patologii społecznej wśród dzieci i młodzieży co przynosi oczekiwane pozytywne rezultaty w postaci zmniejszającego się z roku na rok niedostosowania społecznego uczniów. W szkole realizowany jest już od kilku lat program przeciwalkoholowy "Drugi Elementarz - czyli program 7 kroków", zajęcia warsztatowe: "Odłot", "Jak żyć z ludźmi",

“Spójrz inaczej”, „Żyj normalnie”, pogadanki i debaty z zakresu profilaktyki narkomanii, AIDS, alkoholizmu, palenia tytoniu z wykorzystaniem kaset wideo, wyjścia do teatru na spektakle dotyczące szkodliwości narkotyków. Uczniowie klas starszych mieli możliwość brania udziału w zajęciach organizowanych przez pracowników Izby Dziecka w Będzinie. W bieżącym roku szkolnym prowadzona będzie także w szkole innowacja propagująca zdrowy styl życia pt. “Lekcje życia” zatwierdzona przez Śląskie Kuratorium Oświaty w Katowicach.

Bardzo ważną dziedziną wychowawczą pracy szkoły jest rozpoznanie i zaspokajanie w miarę możliwości potrzeb bytowych uczniów. W tej sprawie współpracują ściśle ze sobą wychowawcy klas, pedagog, świetlica szkolna i MOPS. Organizowane są dla dzieci z rodzin najuboższych bezpłatne obiady i śniadania. Z tej formy pomocy korzysta obecnie 10% uczniów. Szkoła zakupuje również z środków kuratorskich podręczniki szkolne dla dzieci z rodzin których nie stać na ich zakup. Organizuje się na terenie szkoły zbiórki odzieży używanej, butów, przyborów szkolnych dla dzieci i ich rodzin z naszej szkoły a także z SP nr 6 w Czeladzi. Pomaga się dzieciom wspólnie z MOPS w wyjazdach na “zieloną” i “zdrową szkołę”. W 1997 roku szkoła nasza zaangażowała się także w pomoc powodzianom z Raciborza, organizując akcję “Dzieci dzieciom”. Akcję prowadził pedagog i świetlica szkolna przy ogromnym zaangażowaniu całego grona pedagogicznego i rodziców naszej szkoły.

Pisząc o działalności profilaktyczno - wychowawczej nie sposób pominąć ogromnej funkcji opiekuńczo - wychowawczej świetlicy szkolnej wspierającej działania wychowawców i pedagoga i rodziców. Celem wychowania jest wszechstronny rozwój osobowy uczniów. Wychowawcy wspomagają w każdej działalności edukacyjnej rozwój osobowy dziecka, czyli świetlica w naturalny sposób wspiera działania edukacyjne szkoły. W pracy naszej świetlicy dominuje postawa akceptacji, która łączy się z postawą uznawania praw dziecka, z postawą współdziałania i rozumnej swobody. Przyjmujemy dziecko takim jakim ono jest, poznajemy jego potrzeby

i staramy się je zaspakajać.

Od kilku lat poprawiły się warunki lokalowe naszej świetlicy, dzieci zagospodarowały pomieszczenie przylegające do świetlicy, jest to tzw. "cichy kącik". W pomieszczeniu tym dzieci odpoczywają, odrabiają zadane prace domowe, samodzielnie organizują sobie wolny czas po lekcjach pod dyskretną opieką wychowawców.

Świetlicę szkolną systematycznie wzbogacamy w gry dydaktyczne dostosowane do różnych grup wiekowych. Poprzez zabawy i gry dydaktyczne dzieci rozwijają swoje zainteresowania oraz zdolności intelektualne.

Zajęcia tematyczne połączone są z zajęciami muzycznymi lub plastycznymi, w trakcie których powstają prawdziwe dziećce arcydzieła, które służą do dekoracji świetlicy. W trakcie tych zajęć uwzględnia się "4 pory roku", święta rodzinne, państwowe i kościelne. W ramach tych zajęć prowadzone jest także "Koło sprawnych rąk".

Uczniowie korzystający z zajęć świetlicowych biorą czynny udział w imprezach wewnątrzświetlicowych, jak też i szkolnych. Do imprez wewnątrzświetlicowych należą:

"Pasowanie na świetliczaka" - uczniowie klas pierwszych;

"Dzień Edukacji Narodowej" - recytacje wierszy;

"Andrzejki" - wieczór wróżb przy muzyce;

"Mikołajki świetlicowe" - zabawa z konkursami przy muzyce;

"Wigilia świetlicowa" - wspólne dzielenie się opłatkiem;

"Zabawa karnawałowa" - zabawa przy muzyce;

"Wielkie święto Seniorów" - prezenty dla babć i dziadków;

"Wielkanocny zajątek" - dekoracje na świąteczny stół w formie prezentów;

"Pożegnanie szkoły" - zabawy i recytacje wierszy.

Świetlica organizuje także rokrocznie spotkania naszych dzieci uczęszczających na świetlicę z dziećmi klasy zerowej z przedszkola. Podczas wspólnej zabawy dzieci z przedszkola poznają szkołę i starszych kolegów.

W godzinach popołudniowych świetlica pełni rolę stołówki szkolnej, w której dzieci uczą się samodzielności, samoobsługi oraz kulturalnego zachowania przy stole.

Do świetlicy, która od kilku lat czynna jest w godzinach od 7,00 - 16,00 przybywa coraz więcej dzieci. Z zajęć korzystają również dzieci, które nie są zapisane na świetlicę, ale przyciąga je różnorodność zajęć, gier i zabaw oraz miła i sympatyczna atmosfera świetlicy.

Bardzo często nasi byli uczniowie chętnie odwiedzają świetlicę i wspominają szkolne czasy i godziny spędzone w naszej szkole.

Małgorzata Łyżwińska
Krystyna Stasielowicz

Chcemy być samorządni

*“Bez organizacji, w rozprzężeniu,
tylko nieliczne, wyjątkowe dzieci
rozwijać się mogą pomyślnie,
dziesiątki się zmarnują”*

J. Korczak

Samorząd Uczniowski jest organizacją wiodącą w naszej szkole. Należą do niego wszyscy uczniowie. Corocznie w październiku wybierany jest Zarząd Samorządu Uczniowskiego. Wtedy szkoła jest oplakatowana przez kandydatów, prześcigających się w pomysłach, jak zachęcić kolegów do głosowania na nich. W tym czasie opiekun samorządu przygotowuje karty do głosowania i lokal wyborczy. Same wybory odbywają się z zachowaniem wszystkich zasad demokratycznych. W głosowaniu uczestniczą uczniowie i nauczyciele. Wybierają swojego przewodniczącego, dwóch zastępców i sekretarza. Pozostali członkowie zarządu pracują w sekcjach: informacyjnej, porządkowej i plastycznej. Po wyborach, gdy uczniowie

ochłoną z emocji, zaczyna się ciężka, odpowiedzialna, ale przynosząca zadowolenie praca. Zawsze działamy na podstawie planu pracy, który tworzymy z samorządami klasowymi oraz na podstawie regulaminu samorządu, zatwierdzonego przez społeczność uczniowską.

Od kilku lat współpracujemy z fundacją "Wszystko dla dzieci". Bierzemy również czynny udział w Wielkiej Orkiestrze Świątecznej Pomocy organizowanej przez władze miasta. Wcześniej sami organizowaliśmy zbiórkę pieniędzy na terenie szkoły, a zebrane pieniądze przekazywaliśmy do biura Orkiestry w Katowicach.

Corocznie organizujemy dla całej społeczności dyskoteki szkolne. To nasza młodzież lubi najbardziej. Są to imprezy, zgodnie z gustem uczestników, głośne, ale dzięki dobrze zorganizowanej opiece, także bezpieczne.

Ostatnie pięciolecie to wiele różnorodnych przedsięwzięć, których inicjatorami i głównymi organizatorami byli uczniowie. Pomagamy schronisku dla bezdomnych zwierząt w Sosnowcu. Zbieramy makulaturę, aby wspólnie wyjechać na wycieczkę. Współpracujemy ze Stowarzyszeniem Korczakowskim Polski Południowej. Bierzemy czynny udział w debatach organizowanych na terenie szkoły w związku z wprowadzaną reformą. Wszystkie te działania mają na celu uczenie się samorządności i zasad demokracji. W pełni czujemy się współgospodarzami naszej szkoły, współtworzymy szkolne prawo, wsłuchując się w głosy całej społeczności - jesteśmy rzecznikami jej spraw.

W chwili obecnej prowadzimy kampanię dla nas najważniejszą. Zbieramy maskotki i sprzedajemy je na terenie szkoły, po to aby wspomóc naszego kolegę. Doświadczony przez los, może również dzięki nam, będzie mógł wrócić do domu, może uda nam się zmobilizować innych, aby zakupiono respirator, urządzenie niezbędne do życia w warunkach domowych. Napisaliśmy do Owsiaaka, może pomoże?

Opiekun Samorządu Uczniowskiego
Iwona Olszewska

Wymiana zagraniczna

W naszej szkole jako jednej z pierwszych w Czeladzi wprowadzono naukę języka francuskiego, co w roku 1994 stworzyło możliwości podjęcia współpracy z Colleg'em W. Hugo w Aubry. Współpraca ta miała charakter wymiany między szkołami na zasadzie porozumienia między dyrektorami szkół. Celem tych wyjazdów było doskonalenie znajomości języka francuskiego, poznanie historii, geografii, gospodarki, folkloru, zwyczajów, flory i fauny Regionu Północnej Francji - Pas de Calais oraz nawiązanie kontaktu z Polonią. Wymiana ta z dwuletnią przerwą w latach 1995 - 1996, trwała do roku 1997.

Szkoła w środowisku lokalnym

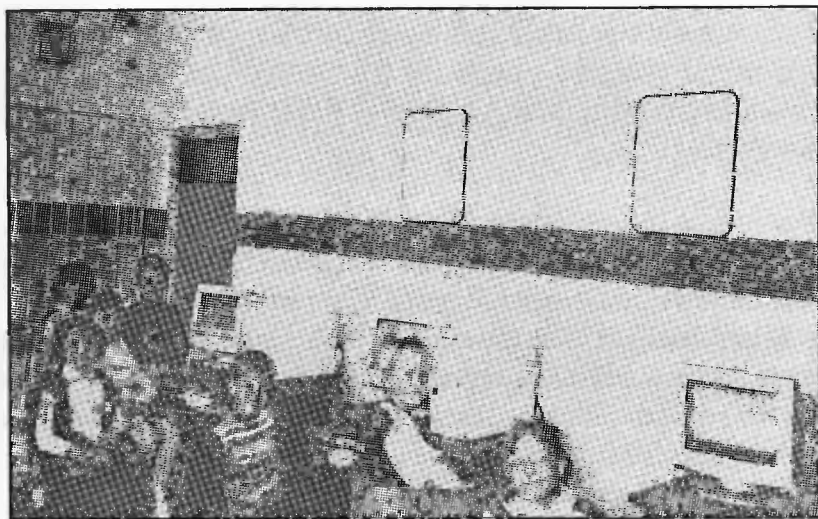
Od wielu lat szkoła podejmuje różne formy współpracy ze środowiskiem lokalnym. Należą do nich m.in.:

- * Lekcje otwarte dla rodziców,
- * Spotkania okolicznościowe na szczeblu klasowym np.: "Dzień Matki", "Dzień Ojca" sprzyjające integracji rodziców i zespołu klasowego. Mają one różnorodne formy - "wieczór przy świecach", połączony z poczęstunkiem, konkurs zorganizowany na wzór znanych teleturniejów np. "Familiady", "Koncert życzeń" itp.,
- * Imprezy okolicznościowe na szczeblu szkolnym, np. "Dzień Babci" i "Dzień Dziadka" prezentujące osiągnięcia dydaktyczno - wychowawcze klas I - III, "Pasowanie na ucznia",
- * Imprezy środowiskowe podsumowujące osiągnięcia szkoły w danym roku szkolnym. Są okazją do zaprezentowania efektów pracy kół zainteresowań oraz podziękowania rodzicom współpracującym ze szkołą,
- * Przygotowanie szerokiej oferty zajęć pozalekcyjnych tzw. "szkoły otwartej" dla dzieci:
  - a) koła artystyczne rozwijające różne uzdolnienia dzieci,

- b) kursy języków obcych,
  - c) kursy rozwijające zdolności poznawcze uczniów,
  - d) zajęcia sportowe prowadzone w ramach UKS "Olimp".
- * Udostępnienie obiektów sportowych absolwentom i rodzicom ucznia:
- a) udział rodziców i absolwentów naszej szkoły w działaniach klubu "Olimp", w organizowaniu wszystkich imprez sportowych o zasięgu szkolnym, miejskim, rejonowym,
  - b) umieszczenie w grafiku zajęć sportowych szkoły miejsca na rozgrywki w piłce siatkowej i koszykowej dla absolwentów.

Małgorzata Głowacka

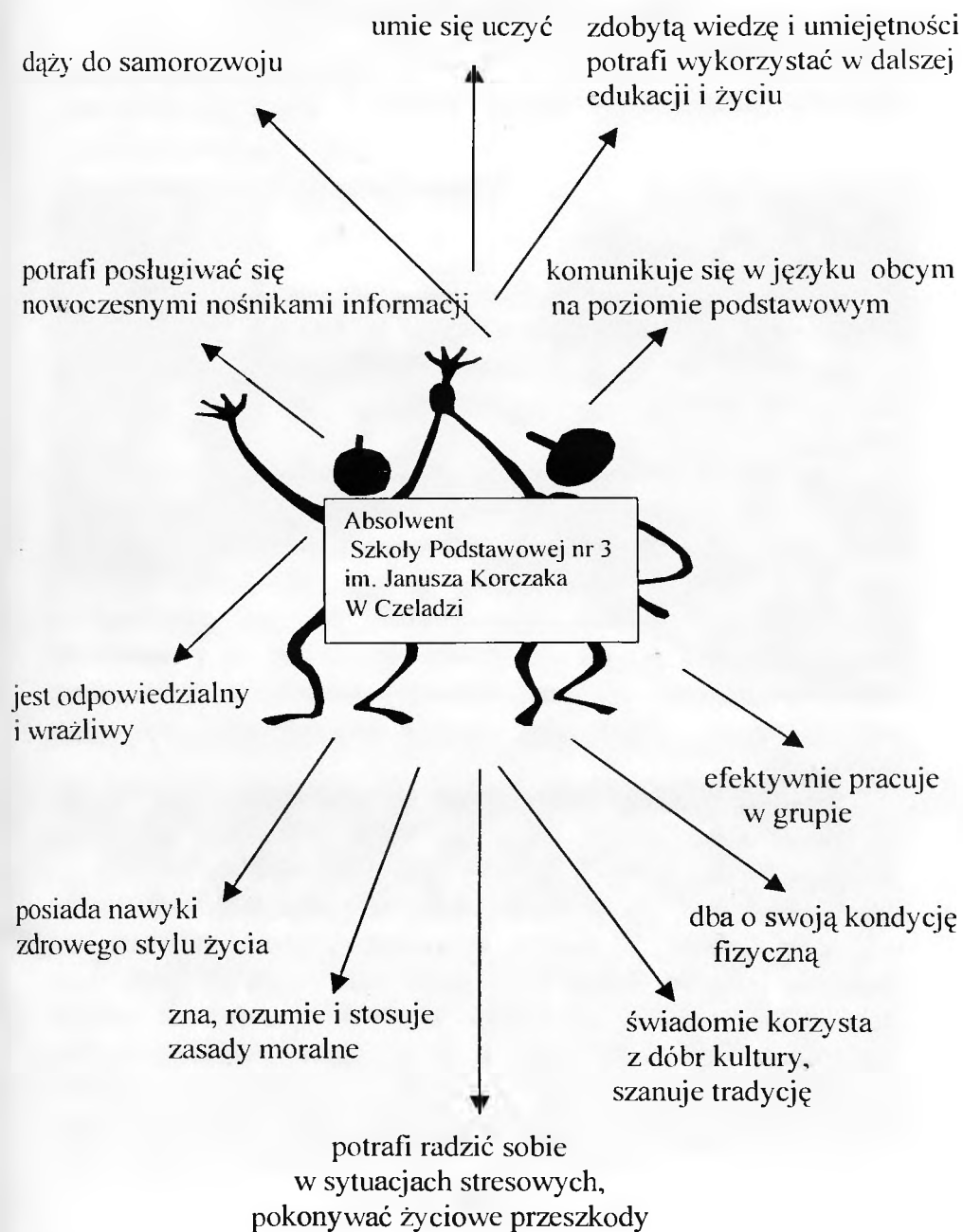
Baza materialna

We wszystkich tych sukcesach najważniejsze miejsce zajmuje uczeń i jego opiekun. Nie jest jednak tak, że działają oni w próżni. Otacza ich coraz lepsza baza materiałowa. Składają się na nią pracownie wyposażone w przybywające z roku na rok pomoce, nowoczesna pracownia komputerowo - internetowa (Pierwsze zajęcia z przedmiotu elementy informatyki prowadzone były jeszcze na komputerach typu Comodore, a obecnie zajęcia z informatyki prowadzone są od klasy pierwszej), salka korekcyjna, sala gimnastyczna, boisko, kolorowe i przyjazne małemu dziecku sale klas I - III, świetlica, pokój cichych zajęć, ciągle wzbogacana w najnowsze publikacje książki i prasę biblioteka, a także pokój pedagoga - stanowiący azyl dla uczniów mających różne problemy. Ostatnim sukcesem są dwie nowe pracownie: przyrodnicza - z połączenia i przekształcenia pracowni biologicznej i fizyko - chemicznej oraz tworzona od podstaw pracownia humanistyczna. Ma to związek z nowymi sposobami pracy w drugim etapie kształcenia - nauczaniu blokowym.

Praca na zajęciach wychowania fizycznego stała się łatwiejsza od momentu, gdy dzięki życzliwości Zarządu Czeladzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej, możemy korzystać z sali w pawilonie "Eden".

Miarą naszych sukcesów mogą być nasi absolwenci, świetnie radzący sobie w szkołach wyższego szczebla. Staramy się w swojej pracy dążyć do modelu absolwenta którego cechy wypracowali wspólnie uczniowie, nauczyciele i rodzice. Oto oczekiwany przez wszystkich ideał absolwent.

Model absolwenta

ZMIENIAMY SVOJE OBLICZE - **MY W DOBIE REFORMY.**

*“Rośnie nowe pokolenie,
nowa wznosi się fala.
Idą z wadami i zaletami;
dajmy warunki, by wzrastali lepsi”.*
J. Korczak

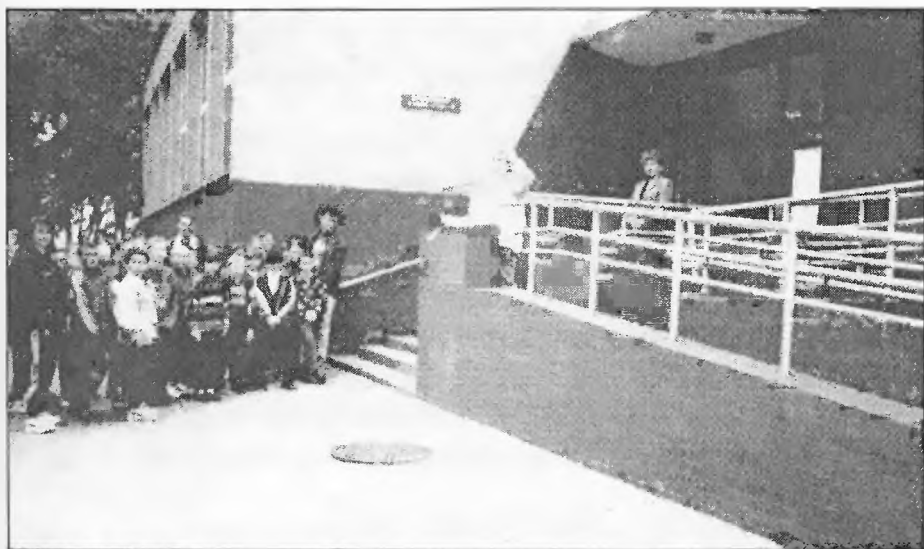
Reforma ustroju administracyjnego państwa spowodowała, że wzrosła rola samorządu terytorialnego w zakresie samodzielnego zarządzania sprawami publicznymi, w tym oświatą. Prowadzenie szkół i placówek publicznych powierzono zostało w całości gminom, powiatom, województwu.

Nasza Gmina Czeladź w pełnej odpowiedzialności za stan oświaty na własnym terenie, przyjęła zadania związane z prowadzeniem przedszkoli, szkół lub placówek publicznych z dniem 1 stycznia 1996 roku. I oto staliśmy się szkołą gminną, dla której organem prowadzącym jest właśnie Gmina Czeladź. Od razu poczuliśmy się bezpieczniej. Zwiększyły się środki finansowe na prowadzenie szkoły, poszerzenie jej bazy, remonty, działalność dydaktyczną, wychowawczą i opiekuńczą, zajęcia pozalekcyjne, motywację nauczycieli.

Reforma systemu oświaty niesie za sobą daleko idące zmiany oczekiwań wobec szkoły, którą jako lokalną instytucję oświatową postrzega się jako firmę oświatową. Spełnia ona bowiem usługi w zakresie kształcenia, wychowania i opieki nad dzieckiem. Odbiorcami tych usług są dzieci, ich rodzice, środowisko lokalne, a w dalszej perspektywie państwo. Każda z tych grup społecznych ma ściśle określone wobec szkoły oczekiwania - bywa, że zbieżne, ale czasami znacznie różniące się od siebie. W takim ujęciu zarządzanie oświatą na poziomie gminy wymaga szerokiego uwzględnienia oczekiwań miejscowego środowiska społecznego przez trafne rozpoznanie i sku-

teczne zaspakajanie najbardziej nawet specyficznych potrzeb uczniów i rodziców.

Dostosowanie oferty szkolnej do ambicji edukacyjnych głównych klientów szkoły wymusza na szkole działania prowadzące do zmian, bo żyjemy w czasach, w których wszystko stale i szybko się zmienia.

Nowy trójstopniowy system polskiego szkolnictwa objął w zakresie kształcenia ogólnego sześciolletnią szkołę podstawową, trzyletnie gimnazjum i trzyletnie liceum.

Najdłuższy sześcioletni okres nauki przypada na szkołę podstawową, którą to szkołą staliśmy się w zreformowanym systemie oświaty w Czeladzi.

Najważniejszym elementem reformy edukacji, która weszła w życie w 1999 r. jest reforma programowa, czyli odejście od zasady trzy razy Z (zakuć, zdać, zapomnieć). Jest to możliwe dzięki nowym podstawom programowym, w których mniej miejsca zajmują encyklopedyczne wiadomości, a nacisk kładzie się na to, aby uczniowi wszystko logicznie łączyło się w całość, a zdobyta w szkole wiedza przy-

dawała się na codzień, jak najlepiej przygotowując młodego człowieka do życia.

Przez trzy pierwsze lata nauki w szkole podstawowej kształcenie jest zintegrowane, tzn. bez podziału na przedmioty, dopiero później pojawia się podział na przedmioty, z których część tworzy bloki tematyczne: humanistyczny i przyrodniczy. Reforma programowa stwo-

rzyła nam duże możliwości. Mogliśmy wybrać i realizować programy nauczania z myślą o jak najpełniejszym rozwoju naszych uczniów.

I etap edukacyjny.

Nauczanie zintegrowane to pierwszy szczebel systemu kształcenia ogólnego, który obejmuje klasy I-III, dzieci w wieku 7-10 lat. Celem w początkowym systemie nauczania powinno być kształtowanie osobowości ucznia, jego pozytywnego stosunku do nauki, rozbudzanie ciekawości świata, rozwijanie indywidualnych predyspozycji i zdolności poznawczych, a także umiejętności uczestniczenia w życiu społecznym.

Wraz z wprowadzeniem reformy systemu edukacyjnego nauka w klasach początkowych ma charakter kształcenia zintegrowanego. To właśnie w tym okresie przygotowujemy dziecko do roli ucznia, do życia w ustawicznie zmieniającym się świecie, do podejmowania zadań z różnych obszarów działalności człowieka, a także uczenia się na wyższych etapach kształcenia.

Nowa koncepcja kształcenia zintegrowanego pozwala na postrzeganie dziecka jako niepowtarzalnej całości, indywidualnego traktowania poprzez odpowiedzialną stymulację do pracy. Kolejnym pozytywnym aspektem jest to, iż nauczyciel ma możliwość ukazywania uczniom scalonego obszaru świata. Poznając wybrane obiekty, fakty i zjawiska dokonywania ich porównań i analiz w różnych aspektach: przyrodniczym, humanistycznym, matematycznym czy artystycznym.

Nauczanie zintegrowane jest próbą pomocy dziecku w poznaniu otaczającego świata i daje możliwość wykorzystania ich w praktyce.

Zintegrowany charakter zajęć polega na:

- * rezygnacji z podziału na przedmioty na rzecz dnia aktywności ucznia i nauczyciela;
- * dostosowanie czasu zajęć i przerw do aktywności ucznia;
- * włączenie dziecka do planowania zajęć;
- * dostosowanie zajęć do możliwości rozwojowych ucznia;
- * organizowanie sytuacji dydaktycznych aktywizujących i pobudzających uczniów do twórczego działania;
- * wdrażanie do samokształcenia i samooceny;
- * zastąpienie tradycyjnej oceny, wyrażonej stopniem, oceną opisową, która ujmuje wkład pracy, wysiłek dziecka oraz efekty edukacyjne;

W naszej szkole, wychodząc naprzeciw oczekiwaniom rodziców, uczniowie już od klasy pierwszej mają w obowiązkowym planie nauczania informatykę, a od klasy trzeciej język angielski.

II etap edukacyjny.

Drugi etap edukacyjny przypada na klasy IV-VI, u uczniów zaś na wiek 10 - 12 lat. Jest to początek wyrastania z dzieciństwa, czas intensywnych przemian we wszystkich sferach osobowości. Do naszych powinności należy dbanie o prawidłowy ich przebieg. Ważnym zadaniem szkoły jest przeprowadzenie ucznia drogą wiodącą od myślenia konkretnego do myślenia abstrakcyjnego. Temu celowi służy odpowiednia metodyka nauczania, wprowadzająca liczne ćwiczenia w tym zakresie.

Nauczanie w drugim etapie kształcenia cechuje się syntetyzującym analizującym obrazem poznawanego przez ucznia świata. Obraz ten odślaniany jest na zajęciach zgrupowanych w blokach przedmiotowych:

- * przyroda
- * przedmioty humanistyczne
- * technika, informatyka

z nauczania blokowego wyłączona jest matematyka, wychowanie fizyczne, a także religia i etyka.

Dziedziny wiedzy, które współcześnie nabywają dużego znaczenia, a zawierają treści nie przypisane w przeszłości w pełni do żadnego z tradycyjnych przedmiotów ujęte są w tzw. ścieżki edukacyjne:

- * prozdrowotną
- * ekologiczną
- * medialną
- * do życia w społeczeństwie

W związku z przekształceniem naszej szkoły w podstawową szkołę sześcioletnią został opracowany nowy statut. Rzeczywista konstytucja szkoły - wszak przy jej opracowaniu współpracowali nauczyciele, rodzice i uczniowie. Integralną częścią statutu jest wewnętrzny system oceniania. Celem reformy w zakresie oceniania jest doprowadzenie do tego, że będziemy oceniali:

- * co innego - pracę, postępy, a nie stan,
- * inaczej - promując do rozwoju, wskazując uczniowi, co osiągnął, co zrobił dobrze, co potrafi,
- * z pełną informacją.

Wyodrębniane też są dwa rodzaje oceniania:

- * ocenianie wewnętrzne
- * ocenianie zewnętrzne.

Ocenianie zewnętrzne organizowane będzie przez okręgowe komisje egzaminacyjne.

Sprawdzian poziomu opanowania umiejętności określonych przez standardy wymagań przeprowadzony będzie w klasie szóstej w kwietniu (po raz pierwszy w obecnych klasach piątych ale w roku 2002).

Natomiast ocenianie wewnętrzne przeprowadzają nauczyciele w szkole, ustalając oceny bieżące i klasyfikacyjne. Ocenianiu podlegają osiągnięcia edukacyjne i zachowanie ucznia. Przyjęta w szkole skala i forma ocen bieżących i klasyfikacyjnych w ramach klasyfikacji średrocznej może być dowolna, z dwoma zastrzeżeniami:

- * w klasach I - III zawsze stosuje się ocenę opisową,
- * przez wszystkich nauczycieli w klasach IV - VI stosowana jest skala ocen, jaką określono w statucie szkoły - w naszej szkole od 1 do 6.

W statucie szkoły, który reguluje sprawy prawne w szkole określone są - co jest niezmiernie ważne dla uczniów - prawa i obowiązki uczniów, jak również system nagród i kar. Najważniejszą nagrodą, najważniejszym wyróżnieniem będzie Medal Korczaka przyznawany na zakończenie cyklu edukacyjnego kończącego naukę w szkole podstawowej. Planujemy po raz pierwszy uhonorować tym najwyższym wyróżnieniem naszych najlepszych uczniów w roku 2002.

Anna Barańska
Bożena Gołębiowska, Mariola Drożdżowska
Dorota Kopeć, Małgorzata Wikarek,

STRUKTURA ORGANIZACYJNA SZKOŁY **(W ROKU JUBILEUSZOWYM).**

Organ prowadzący: gmina Czeladź

Organ nadzoru pedagogicznego: Śląskie Kuratorium Oświaty
Delegatura w Sosnowcu

Skład organów szkoły.

Dyrektor szkoły   -   mgr Anna Barańska
Wicedyrektor   -   mgr Renata Paluch
Kierownik świetlicy   -   p. Krystyna Stasielowicz

Rada Pedagogiczna.

1. mgr Anna Barańska - dyrektor
2. mgr Renata Paluch - wicedyrektor
3. Maria Białek - religia
4. ks. Zbigniew Bigaj - religia
5. mgr Mariola Drożdżowska - przyroda
6. mgr Małgorzata Duran - sztuka, plastyka, muzyka
7. mgr Bożena Gołębiowska - wych. fizyczne
8. mgr Izabela Gracjasz - j. polski
9. mgr Maria Kańtoch - wych. fizyczne
10. mgr Dariusz Kapuściński - technika, informatyka
11. Małgorzata Kończyk - kształcenie zintegrowane
12. mgr Dorota Kopeć - kształcenie zintegrowane
13. mgr Małgorzata Krzykawska - historia
14. mgr Małgorzata Łyżwińska - pedagog szkolny
15. Iwona Olszewska - nauczyciel świetlicy
16. Maria Radzimska - kształcenie zintegrowane
17. mgr Barbara Sierpińska - j. polski

18. mgr Iwona Skalna - kształcenie zintegrowane
19. mgr Barbara Suska - matematyka
20. Krystyna Stasielowicz - kierownik świetlicy
21. mgr Justyna Witko - j. angielski
22. mgr Małgorzata Wikarek - kształcenie zintegrowane, informatyka
23. mgr Bożena Zięba - kształcenie zintegrowane
24. Joanna Filip - biblioteka
25. mgr Julita Pałyga - nauczyciel świetlicy
26. Jadwiga Dzwonek - nauczyciel świetlicy
27. mgr Alina Konieczna - biblioteka

Komitet Rodzicielski

Przewodniczący - p. Iwona Tyblewska

Zastępca przewodniczącego - p. Jadwiga Stanaszek

Skarbnik - p. Elżbieta Grochowska

Członkowie - p. Ewa Kiedrzyn

- p. Marek Szczęch

Samorząd uczniowski

Przewodniczący - Radosław Rosa

Zastępcy: 1) - Aleksandra Skalna

2) - Anna Płaczek

Sekretarz - Beata Malinowska

Członkowie - Zarząd Samorządu Uczniowskiego pracujący w sekcjach.

Pracownikami sekretariatu i obsługi szkoły kieruje p. Władysława Imielska.

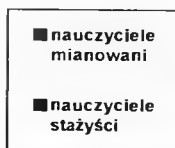
Nauczyciele pracują w stałych zespołach przedmiotowych oraz zespołach zadaniowych.

Kadra nauczycielska to:

22 - nauczyciele mianowani

3 - nauczyciele stażyści

3

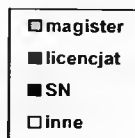
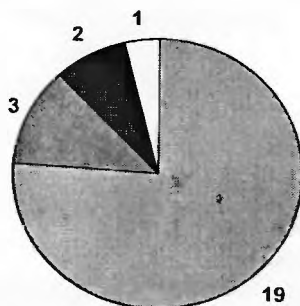
22

19 - posiada stopień magistra

3 - licencjat

2 - Studium Nauczycielskie

1 - inne

W szkole działa "ciało kolegialne" w postaci zespołu opiniotwórczego, w skład którego wchodzi reprezentanci:

- * nauczycieli
- * uczniów
- * rodziców (z każdej klasy 1 przedstawiciel)

W ogólnoszkolnych debatach reprezentując interesy trzech komponentów szkoły - podejmują ważne decyzje dotyczące działalności naszej placówki.

Spis treści

1. Po co istniejemy?	str. 5
2. Nasze korzenie.	str. 9
3. Mamy ambicje być szkołą korczakowską.	str. 11
4. Jest powód do radości i dumy.	str. 19
5. Zmieniamy swoje oblicze - my w dobie reformy.	str. 44
6. Struktura organizacyjna szkoły w roku jubileuszowym.	str. 50
7. Spis treści	str. 53

